

Στην εξόντωση του Δημήτρη Κουφοντίνα επιμένει η κυβέρνηση, παρά τις διεθνείς διαστάσεις που λαμβάνει πλέον το κίνημα συμπαράστασης. Με την υγεία του 63χρονου να κρέμεται «από μια κλωστή», καθώς εισέρχεται στην πέμπτη εβδομάδα απεργίας πείνας, στην έκκληση πανεπιστημιακών, καλλιτεχνών, γιατρών, βουλευτών και ευρωβουλευτών για ικανοποίηση του αιτήματός του περί επαναφοράς του στις φυλακές Κορυδαλλού, κυβέρνηση και φιλικά ΜΜΕ απαντούν με κυνισμό, ειρωνεία και διαρκή υπενθύμιση των αδικημάτων για τα οποία καταδικάστηκε ο Δ. Κουφοντίνας, φανερώνοντας την εκδικητικότητά τους.

Παρέμβαση υπέρ του απεργού πείνας πραγματοποίησαν ο Συνήγορος του Πολίτη, η Διεθνής Αμνηστία, ενώ επερώτηση κατατέθηκε στην Ευρωβουλή. Στο μεταξύ, την Τρίτη η αστυνομία διέλυσε με ξύλο και χημικά άλλη μια συγκέντρωση αλληλεγγύης στον απεργό πείνας, στην Αθήνα.

Σε δήλωσή της η **Γιάνα Κούρτοβικ**, συνηγόρος του Δημήτρη Κουφοντίνα, σχετικά με την κρισιμότητα της κατάστασης της υγείας του μετά από 37 μέρες απεργία πείνας, αναφέρει:

Με την ιδιότητα της συνηγόρου και ορισμένης ως νόμιμου εκπροσώπου του, επισκέφθηκα για τρίτη φορά, εκτάκτως, τον Δημήτρη Κουφοντίνα στο Νοσοκομείο της Λαμίας, εχθές, Σάββατο, 13 Φεβρουαρίου (37η ημέρα απεργίας πείνας).

Ο απεργός, από την προηγούμενη ημέρα είχε εμέτους και αδυνατούσε να πει νερό. Η κατάσταση ήταν κρίσιμη, οι γιατροί πολύ ανήσυχοι και προβληματισμένοι, μου εξήγησαν ότι πρέπει να τοποθετηθεί κατεπειγόντως ορός ενυδάτωσης. Όπως είπαν οι γιατροί, η κατάσταση του ήταν επικίνδυνη, καθώς, εκτός από όλα τα υπόλοιπα, μεγάλη απώλεια μυϊκής μάζας, σοβαρή απίσχναση, παρατεταμένη ακινησία με κίνδυνο κατακλίσεων, προβλήματα όρασης (διπλωπίας), αιμορραγία ούλων, αρχόμενη περιφερική νευροπάθεια, έχουν παρουσιαστεί προβλήματα και από την λειτουργία της χολής σε βάρος του στομάχου, αδυναμία πρόσληψης νερού και κίνδυνος αφυδάτωσης και μπορεί απότομα να προκληθούν πολλαπλοί κίνδυνοι για την ζωή του. Η κατάσταση ήταν αντίστοιχη με συνθήκες απεργίας δίψας.

Συναίνεσα και εγώ και πείσαμε τον απεργό για την τοποθέτηση φυσιολογικού ορού για την ενυδάτωση. Μας έφεραν το σκεύασμα σφραγισμένο και το ελέγξαμε πριν την τοποθέτηση, για να τον βεβαιώσουμε ότι δεν είχε άλλα πρόσθετα στοιχεία. Οι γιατροί της Παθολογικής κλινικής, όπου νοσηλεύεται κρατούμενος (σε κελί), μας είπαν ότι έχουν επανειλημμένα ζητήσει την μεταφορά του σε ειδική μονάδα αλλά λαμβάνουν την απάντηση ότι δεν είναι ακόμη αναγκαίο.

Ο Διοικητής του Νοσοκομείου επικοινωνήσε μαζί μου αργά το βράδυ και μου δήλωσε ότι θα τον μεταφέρουν στην Εντατική. Φαινόταν ανήσυχος. Σημειώνω ότι λίγο νωρίτερα είχαμε εκφράσει προβληματισμό για την μεταφορά του στην ΜΕΘ του Νοσοκομείου Λαμίας, και είχαμε ζητήσει να μεταφερθεί σε Μονάδα Αυξημένης Φροντίδας, όπως ζητούν οι δικοί μας γιατροί. Και τούτο γιατί, αφενός μεν στην ΜΕΘ είναι περισσότερο εκτεθειμένος σε λοιμώξεις, αφετέρου διότι ο Διευθυντής της ΜΕΘ μας έχει, σε προηγούμενο στάδιο, δηλώσει, ότι αν το κρίνει αναγκαίο θα προβεί σε αναγκαστική σίτιση, ακόμη και με ακινητοποίηση. Υπάρχει από ημέρες εισαγγελική παραγγελία για οποιαδήποτε αναγκαία ενδεδειγμένη ιατρική ενέργεια. Είχαμε αντιδράσει επισημαίνοντας ότι η αναγκαστική σίτιση είναι βασανιστήριο. Οι υπόλοιποι γιατροί δεν συναινούν σ' αυτό, δήλωναν όμως ότι σε περίπτωση απώλειας των αισθήσεων οφείλουν και αυτοί να παρέμβουν (όχι όμως με σίτιση πάρα την εικαζόμενη θέλησή του). Στον Διοικητή εξήγησα ότι οι δηλώσεις περί αναγκαστικής σίτισης έχουν δημιουργήσει ένα αρνητικό κλίμα, που

δεν βοηθάει στην αντιμετώπιση της κατάστασης του απεργού. Όμως, όπως μου δήλωσε, σε κάθε περίπτωση, η ευθύνη περνάει στους γιατρούς της Εντατικής.

Όπως επισήμανα στο Νοσοκομείο, πολλές φορές, η απεργία πείνας είναι διεκδίκηση ζωής και όχι διεκδίκηση θανάτου. Αλλά η εξώθηση ενός απεργού πείνας στα άκρα, μπορεί και να ανατρέψει δραματικά αυτήν την συνθήκη.

Θέλω να σημειώσω ότι η αντιμετώπιση του απεργού από το Νοσοκομείο, Διοίκηση, γιατρούς, διοικητικό και νοσηλευτικό προσωπικό, γίνεται με σεβασμό και ευαισθησία, εξ όσων ήμουν σε θέση να διαπιστώσω, όλες τις φορές που τον έχω επισκεφθεί και πάντοτε κατά την τηλεφωνική επικοινωνία και ενημέρωση μου από το Νοσοκομείο. Επίσης, στην μεγάλη πλειοψηφία, σεβασμός επιδεικνύεται και από το φυλακτικό προσωπικό.

Αθήνα, 14/2/2021.”